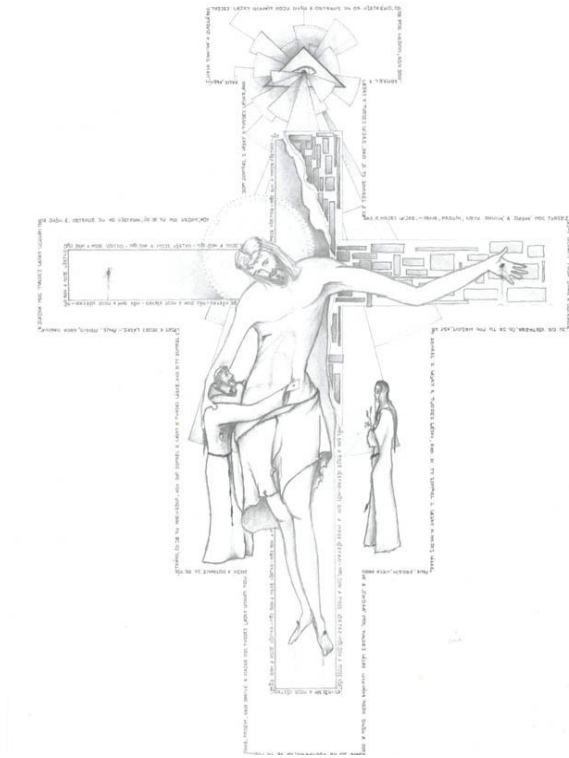

ŽITIE A OHLASOVANIE EVANJELIA

*List Generálneho ministra a definitória
k sviatku sv. Františka 2007*

Milí bratia a sestry, nech vám Pán udelí pokoj!

S radosťou a vďačnosťou sa pripravujeme na slávenie tohtoročného sviatku sv. Františka. Sviatok v roku 2007 si vyžaduje vskutku osobitnú pozornosť z dôvodu slávenia *milosti našich počiatkov*, ktorá, opätovne sledujúc cestu obrátenia nášho otca Františka, nám môže pomôcť žiť naše súčasné povolanie a misiu „s jasnosťou a odvahou“. Ako je už zvykom, my, vaši bratia z Generálneho definitória, si každý rok vyberáme jednu z *priorít* šesťročnej periódy, aby sme zdieľali postrehy a reflexie. Prioritou na tento rok je tá, týkajúca sa evanjelizácie a misie.

Rok 2007 v kontexte 800-ročnice nás povzbudzuje odvážiť sa žiť Evanjelium pomocou pripomenutia si dvoch epizód, ktoré spôsobili, že si náš otec František uvedomil, že je povoláný žiť podľa Evanjelia nášho Pána Ježiša Krista: stretnutie sa s Ukrižovaným zo San Damiana a čítanie Evanjelia o rozposlaní učeníkov.

OD KRISTA K MISII V CIRKVI A VO SVETE

Stretnutie sa s Ukrižovaným zo San Damiana tvorí časť počiatku Františkovej cirkevnej misie. Sv. František pochopil Pánovo pozvanie „ísť a opraviť môj dom, ktorý, ako vidíš, sa rozpadá“ (2 Cel 10) ako cirkevnú a prorockú misiu, ktorou by prispel k obnove života v Cirkvi. Sv. Bonaventúra opätovne uchoпил a interpretoval Františkovu cirkevnú misiu: „ako vystaval tri budovy, tak Cirkev mala byť obnovená pod jeho vedením troma spôsobmi: podľa vzoru, reguly a učenia Krista, ktoré mu poskytol“ (Leg V II,8).

Druhú epizódu, ktorú si chceme v pamäti oživiť, je stretnutie Františka s textom Evanjelia o misijnom rozposlaní, ktoré počul počas omše v Porciunkule. František sa cítil zasiahnutý úryvkom z Evanjelia o rozposlaní učeníkov po dvoch a bez ničoho, ohlasujúc pokoj, Božie kráľovstvo a pokánie. Pri nájdení jasnej odpovede na svoje hľadanie Poverello zvolal: „Toto je to, čo chcem, toto je to, čo hľadám, toto je to, po čom túžim z celého srdca“ (1 Cel 22). František, plný radosti a prekonávajúci každé váhanie, sa poponáhľal, aby svedomito uskutočnil všetko, čo počul. Pri svojom stretnutí sa so Slovom objavil svoje povolanie byť poslom Evanjelia, svoj smäd po evanjelizovaní a chodení na misie. Dovoliac samému sebe, aby bol evanjelizovaný a obrátený k Evanjeliu, zamenil svoje šaty i spôsob života a pocítil, že má byť poslaný do sveta, aby sa s každým podielil o to, čo získal skrze milosť. Rovnako ako Ježiš poslal svojich učeníkov na všetky strany, taktiež František, potom ako zhromaždil svojich prvých druhov, ich poslal po dvoch do štyroch kútov zeme. Presvedčený o povolaní k univerzálnej misii, nekládol nijaké obmedzenia pre svedectvo

a ohlasovanie Božieho kráľovstva. František explicitne vyjadril povedomie tohto univerzálneho misijného povolania vo svojom *Liste celému rádu*: „Nakloňte ucho svojho srdca a počujte hlas Božieho Syna; [...] veď preto vás poslal do celého sveta, aby ste slovom a skutkom vydávali svedectvo o jeho hlase a aby ste všetkým dali poznať, že niet všemohúceho okrem neho“ (*LRad* 6-9).

VĎAKYPLNÁ ROZPOMIENKA A OBNOVENIE NÁŠHO ENTUZIAZMU DNES

Želáme si, oslavujúc *milosť našich počiatkov*, pripomenúť si s hlbokou vďačnosťou tú veľmi bohatú históriu misií a evanjelizácie bratov počas ôsmich storočí našej existencie. Sme vďační bratom, ktorí opustili svoje domovy, počnúc naším otcom a bratom Františkom, a zblížili sa s druhými – s inými ľuďmi, jazykmi a kultúrami – , aby kázali o pokání, vydávali svedectvo o Ježišovi Kristovi a ohlásili pokoj a Božie kráľovstvo slovom i skutkom. Sme vďační tým bratom, ktorí, podľa vzoru Františka a jeho stretnutia so sultánom, utvorili svojou jednoduchou prítomnosťou, stretaním sa a tichým svedectvom prvú formu evanjelizácie, položiť tak základy našich misií *ad gentes*. Sme vďační všetkým tým bratom, ktorí boli v evanjelizácii kreatívni a originálne prispeli v rozličných oblastiach, keď sa obracali tvárou tvár k potrebám ľudí a národov, neohrozene sa konfrontujúc s prípadmi úžery, násilia, chorôb a nedostatku vzdelania. Vzdávame chválu Pánovi predovšetkým za všetkých tých, ktorí za zvestovanie Dobrej noviny položili svoje životy. Všetci títo naši spolubratia ôsmich storočí histórie, nám zanechali prehojné dedičstvo poučení pre našu dnešnú evanjelizačnú misiu. Preto žiadame všetkých bratov, aby si vo svojich vlastných entitách s vďačnosťou pripomenuli pamiatku na dejiny našich misií a evanjelizácie a svedectvo našich misionárov a aby pomocou sebareflexie obnovili svoj vlastný misijný zápal.

Obzvlášť pociťujeme potrebu obnoviť pôvodný entuziazmus a misijný zápal Františka a jeho spoločníkov; potrebu „obnoviť náš osobný a bratský život podľa Evanjelia v živom kontexte našich čias“ (*Milosť našich počiatkov*, str. 18); potrebu znovu nadobudnúť naše povedomie misionára poslaného do celého sveta, aby vydával svedectvo o Božom kráľovstve a aby toto kráľovstvo ohlasoval. Chceme prijať a realizovať poslanie, ktoré nám dáva Cirkev prostredníctvom Jána Pavla II., ktorý vo svojom posolstve Generálnej kapitule v r. 1991 s odvolaním sa na príbeh Inocenta III. hovorí, že dôvod existencie nášho Rádu spočíva v našom vyslaní do misie (*Porov. Posolstvo Generálnej kapitule 1991*, 5).

Toto poslanie od nás ako Menších bratov žiada, aby sme v súlade s Cirkvou ďalej uvažovali o našej misii a aby sme zvýraznili základné charakteristiky františkánskej evanjelizácie v dnešnom svete. Zapojili sme sa do čítania a interpretovania znamení čias. Usilujeme sa žiť naše povolanie v obnovennej podobe. Zdefinovali sme sa ako *kontemplatívna fraternita v misii* (*Porov. PCO 2001*) v meniacom sa svete, pričom takto zvýrazňujeme zvláštnu podstatu našej charizmy a nášho dôvodu existencie. Zvolili sme si prostredníctvom bratského rozlišovania isté priority, aby sme vyjadrili a zamerali náš život a činnosť. Sme presvedčení, že radosť v našej viere, svätosť vo fraternite a Evanjelium žité a ohlasované slovom i skutkom sú nevyhnutné na to, aby sme obnovili náš entuziazmus pre misiu. Tento nový impulz nás poháňal a stále poháňa po ceste dialógu s Pánom, dialógu medzi nami navzájom, dialógu s ľuďmi, s veriacimi ktoréhokoľvek náboženstva a kultúry, smerom k zabudnutým krížovým chodbám, kde je ohrozený život a mier.

PREHODNOCOVANIE NAŠEJ PRÍTOMNOSTI A FORIEM EVANJELIZÁCIE

Rád v priebehu svojich osemsto rokov existencie vyjadril svoje evanjelizačné povolanie prostredníctvom veľkej palety spôsobov prítomnosti a foriem misie *ad gentes*, rovnako ako v mnohých oblastiach pastorálnej služby v Cirkvi a v aktivitách zameraných na pokrok človeka. Počas priebehu osláv 800. výročia založenia Rádu sa od nás žiada, aby sme v roku 2007 vyhodnotili náš život a našu misiu, naše spôsoby prítomnosti a formy evanjelizácie v kontexte provinčného projektu, čo by nás malo viesť ku konkrétnym a prorockým voľbám vo svetle čítania reality v ktorej žijeme, vo svetle Evanjelia, Reguly, Generálnych konštitúcií a Stanov a Priorít Rádu. Toto všetko by nás malo otvoriť voči novým formám evanjelizácie, voči novej disponovanosti pre misie *ad gentes*, voči konkrétnym voľbám v prospech spravodlivosti, mieru a integrity stvorenia a voči iniciatívam v prospech ekumenického, medzináboženského a medzikultúrneho dialógu. Prišiel čas na vážne a hlboké rozlišovanie našich spôsobov prítomnosti a pastoračných aktivít, aby sme zistili, či tieto rešpektujú naše prorocké povolanie rehoľníkov a našu špecifickú identitu Menších bratov v novej situácii Cirkvi a sveta.

Počas mimoriadnej kapituly v r. 2006, keď sme sa pokúšali odpovedať na otázku: „Pane, čo chceš, aby sme v dnešnom svete robili ako Menší bratia?“, sme pochopili, že naše povolanie je byť fraternitou menších bratov, zloženou z laických bratov ako aj bratov s kňazskou službou, vyslanou evanjelizovať. Podľa vzoru emauzských učeníkov sme vykonali proces vzájomného zdieľania v spoločnosti Zmŕtvychvstalého Pána, aby sme objavili znamenia života a výzvy, ktoré nás volajú ku konverzii a znovuzadefinovaniu nášho života a misie. Uvedomili sme si, že naša evanjelizácia musí prekonať tendenciu ku „konzervovaniu“ s úmyslom novej evanjelizácie, ktorá sa má realizovať prostredníctvom obnovenia ústrednej úlohy viery – treba oslovit' množstvo pokrstených ľudí, ktorí žijú bez evanjelia, treba vziať do úvahy veľkú mobilitu ľudí a mimoriadny fenomén migrantov, ako aj ľudí, ktorí žijú v náročných podmienkach koncentrovaných veľkomiest. Ako Dobrý Pastier hľadal stratenú ovцу, tak aj od nás sa žiada, aby sme vyšli k ľuďom v ich rozličných osobných, rodinných a sociálno-spoločenských reáliách.

OBNOVENIE KVALITY ŽIVOTA NA ZÁKLADE MISIJNÉHO ZÁPALU

Nemôžeme stratiť zo zreteľa fakt, že stredobod našej evanjelizačnej misie leží v našom svedectve evanjeliového života. Skôr ako sa spoliehať na stratégie a techniky, potrebujeme sa radšej stať živým Evanjeliom a komunikovať skúsenosti živého stretnutia sa s Evanjeliom a s ukrižovaným a vzkrieseným Kristom. V tomto zmysle by obnovený misijný zápal mohol pomôcť každému bratovi a rádovému bratstvu obnoviť kvalitu svojho života. František v Porciunkule v ťažkostiach objavil, že opravdivý učeník Ježiša je zároveň aj jeho svedkom, jeho „misionárom“, keď ihneď zamenil svoje šaty a spôsob života, aby sa vydal ohlasovať konverziu srdca a Božiu lásku. Práve to dalo takú jasnú priehľadnosť jeho slovu, ktoré sa okamžite dotýkalo ľudských srdc.

Naše slová budú prijímané jednoducho len ako zvuky, ak nebudú doprevádzané dôslednosťou v našom živote, a každá opravdivo františkánska misia potrebuje dôsledný životný štýl, pretože – a opäť je to František, ktorý toto učí – vyslaná osoba je najvladnejším vyjadrením posolstva a jej život je primárnym obsahom jej misie. Svedok, hoci tichý, ale autentický, predstavuje náš spôsob ako byť misionármi v každej oblasti sveta. František mohol žiť s obrovskou bezprostrednosťou takýto evanjeliový a apoštolský život, pretože

osobne stretol Krista v Slove v Porciunkule a v kríži v San Damiane a cítil sa byť ním poslaný do sveta ako prví učeníci.

Trvalé a kultivované intímne spoločenstvo s Pánom je koreňom a silou nášho života v misii. Čím viac prebýva Boh v našich srdciach, tým viac ho môžeme prinášať iným. Ján Pavol II. vskutku povedal, že naša misia je meradlom našej viery! Pán, ktorý už prebýva v srdci, nikdy neprestane opakovať: „Chod', oprav môj dom!“ Ako by sme mohli neodpovedať na túto Ježišovu výzvu s obnovenou pohotovosťou a horlivosťou?

Drahí bratia a sestry, aby sme vrátili kvalitu nášmu životu a obnovili priebojnosť našej misie, uprime pri príležitosti sviatku sv. Františka oči na Damiánsky kríž a počúvajme výzvu adresovanú každému z nás: „Chod', oprav môj dom!“ Chod', „oprav“ svoj život, staň sa starostlivým sluhom Božím a sluhom všetkých ľudí.

Po spočítaní pred Damiánskym krížom, kde sa podobne ako sv. František môžeme naučiť cesty a spôsoby misie, zjídime do Porciunkuly a nechajme sa zaangažovať do evanjelizačného poslania tejto misie a bez meškania a horlivo napíšme slová: „toto je to, čo chcem, toto je to, čo žiadam, toto je to, čo túžim konať.“

Nech Pán žehná naše návrhy a túžby, nech Matka Milosrdenstva, Panna, ktorá sa stala Cirkvou, vyprosí pre nás silu počať a porodiť ducha evanjeliovej pravdy. Nech nám sv. František pomôže získať múdrosť potrebnú pre rozpoznanie Pánovej „svätej a opravdivej vôle“ ako aj silu túto vôľu plniť.

V Ríme, 17. septembra 2007
Sviatok Stigmatizácie sv. Františka

Vaši bratia z Generálneho definitória

Br. José Rodríguez Carballo ofm (Min. Gen.)

Br. Francesco Bravi ofm (Vic. Gen.)

Br. Amaral Bernardo Amaral ofm (Def. Gen.)

Br. Ambrogio VanSi Nguyen ofm (Def. Gen.)

Br. Finian McGinn ofm (Def. Gen.)

Br. Jakab Várnai ofm (Def. Gen.)

Br. Miguel J. Vallecillo Martín ofm (Def. Gen.)

Br. Mario Favretto ofm (Def. Gen.)

Br. Šime Samac ofm (Def. Gen.)

Br. Luis Gerardo Cabrera Herrera ofm (Def. Gen.)

Br. Juan Ignacio Muro Aréchiga ofm (Def. Gen.)

Fr. Séan Collins ofm (Sec. Gen.)